

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Daniely Zemanové a soudce Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **I. T.**, zast. Mgr. Leonidem Kushnarenkem, advokátem se sídlem Politických vězňů 21, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 31. 12. 2014, čj. MV-12774-3/SO-2014, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 30. 4. 2015, čj. 9 A 32/2015-35,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žádný z účastníků řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci a argumenty kasační stížnosti

[1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 9. 12. 2013, čj. OAM-902-22/ZR-2012, kterým byla dle § 77 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, zrušena platnost žalobcova povolení k trvalému pobytu a zároveň mu byla dle § 77 odst. 3 téhož zákona stanovena lhůta pro vycestování z území České republiky v délce 30 dnů.

[2] Žalobce současně s podáním žaloby nedostal své poplatkové povinnosti; městský soud jej proto přípisem ze dne 17. 2. 2015, čj. 9 A 32/2015-19, doručeným zástupci žalobce dne 20. 2. 2015, vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů soudní poplatek zaplatil a zároveň jej poučil o následcích nevyhovění této výzvě. Vzhledem k tomu, že žalobce na uvedenou výzvu ve stanovené lhůtě, jež uplynula dne 27. 2. 2015, nereagoval, městský soud usnesením ze dne 30. 4. 2015, čj. 9 A 32/2015-35, řízení o žalobě dle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále též jen „zákon o soudních poplatcích“) zastavil; toto usnesení nabylo právní moci dne 5. 5. 2015. Žalobce následně soudní poplatek dne 20. 5. 2015 zaplatil.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) v kasační stížnosti proti usnesení městského soudu o zastavení řízení uvedl, že jeho zástupci byla výzva doručena dne 20. 2. 2015, přičemž ten ji stěžovateli předal elektronickou formou dne 23. 2. 2015. Stěžovatel připustil, že soudní poplatek uhradil opožděně. Ke zpoždění však došlo v důsledku „nepříznivých a nečekaných událostí“, kvůli nimž musel ze závažných rodinných důvodů odcestovat na Ukrajinu.

[4] Žalovaná vyjádření ke kasační stížnosti nepodala.

II.

Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[5] Nejvyšší správní soud nenalezl žádné formální vady či překážky projednatelnosti kasační stížnosti, a proto přezkoumal v záhlaví označené usnesení městského soudu v rozsahu a v rámci kasační stížností uplatněných důvodů, zkoumaje přitom, zda napadené rozhodnutí či řízení jeho vydání předcházející netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Nedůvodnou kasační stížnost zamítl na základě úvah dále vyložených.

[6] Dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích *[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.* Ustanovení § 9 odst. 4 písm. c) tohoto zákona dále stanoví, že soud řízení nezastaví, *je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatníku mohla vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě podle odstavců 1 a 2 sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit.*

[7] V nyní projednávané věci je nesporné, že stěžovatel přes výzvu a náležité poučení městským soudem ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil. Stěžovatel v průběhu této lhůty neuvedl žádné skutečnosti, jež by osvědčovaly existenci nebezpečí z prodlení a vzniku újmy, jakož i to, že bez své viny soudní poplatek zaplatit nemohl. Nadto samotná skutečnost, že stěžovatel musel dle svého – až v kasační stížnosti uplatněného a blíže nespecifikovaného – tvrzení odcestovat na Ukrajinu, je v této souvislosti naprosto nedostačující. Stěžovatel byl totiž již v žalobním řízení zastoupen advokátem, přičemž, jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 22. 7. 2005, čj. 2 Afs

pokračování

187/2004-69, č. 726/2005 Sb. NSS, „*placení soudního poplatku není úkonem, který by musel vykonat účastník osobně, nýbrž [...] se jedná o úkon, který může vykonat jeho zástupce. Z žádného ustanovení zákona č. 549/1991 Sb. neplyne povinnost poplatníka osobně zaplatit soudní poplatek. Jde proto o zastupitelné jednání a nedostatek osobního prvku jednajícího nezpůsobuje neplatnost či neúčinnost tohoto jednání. Účinky doručení usnesení o povinnosti zaplatit soudní poplatek nastávají u zastoupeného účastníka proto doručením tohoto usnesení jeho zástupci.*“ Nic tak stěžovateli nebránilo v tom, aby soudní poplatek prostřednictvím svého zástupce uhradil. Městský soud proto nikterak nepochybil, pokud řízení o žalobě dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích zastavil.

[8] Nad rámec uvedeného Nejvyšší správní soud poznamenává, že zaplacení soudního poplatku až více než dva týdny poté, co zastavující usnesení městského soudu nabylo právní moci, nezakládalo možnost postupu dle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích.

III.

Závěr a náklady řízení

[9] Pro uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji dle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s.

[10] Protože stěžovatel neměl ve věci úspěch a žalované nevznikly náklady nad rámec její úřední činnosti, nemá ani jeden z nich dle § 60 odst. 1 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. června 2015

Zdeněk Kühn
předseda senátu